

טמונה בפרשה

יגרו

פנינים

"ויצא משה לקראת חותנו" - כיון שייצא משה יצא אהרן עמו' (רש"י)

יש להבין מנין לרש"י שייצא אהרן, הרי אהרן לא מוזכר בפסוק כלל. ונראה לפרש, שהנה בתחילת פרשת ויצא כתוב: "ויצא יעקב וגו', ומביא רש"י שם: 'מגיד לך שייציאת צדיק עושה רושם, שבזמן שצדיק בעיר הודה הוא זיוה הודה. יצא משם, פנה הודה פנה זיוה ופנה הדרה'. ולפי זה, כאן כתוב 'ויצא משה' ולא כתוב 'ילך משה', לכן צריך לומר שייצא מן המקום ופנה הודה, פנה זיוה ופנה הדרה. ועל-פניו קשה, הלוא אע"פ שייצא משה נשאר אהרן, והרי משה ואהרן היו שקולים כאחד. אלא, על-כרחך שאף אהרן יצא עמו ולא נשאר צדיק כמותם, ולפיכך: 'ויצא', כשיצאו ממחנה ישראל, פנה הודה פנה זיוה ופנה הדרה. ומזה הוכיח רש"י את דבריו שגם אהרן יצא. (פניני קדם)

"לא תרצח לא תנאף לא תגנב"

העולה לתורה שקרא בעלייתו פחות מג' פסוקים, ברכתו לבטלה היא. שכן תיקנו חז"ל, שכל עולה לתורה יקרא לפחות ג' פסוקים (שו"ע או"ח קל"ז ב'). והנה יש להסתפק במקרה שעלה מישהו לתורה וקראו לו רק את הפסוק: "לא תרצח לא תנאף לא תגנב" - האם הוא נחשב לשלושה פסוקים, שהרי כך הם נקראים בטעם העליון, או שלמרות זאת עדיין הוא חשוב כפסוק אחד. והיה אפשר לומר בפשטות, שהדבר תלוי במציאות הקריאה: שאם אכן באותה הקריאה קראו את עשרת הדיברות בטעם העליון, אזי חשובים הם לג' פסוקים. אך במקרה שקראו בטעם התחתון באמת ייחשב רק כפסוק אחד, (מנהג הגר"א שרק בשבועות קוראים בטעם העליון ובפרשת השבוע בטעם התחתון, וכך נהגו בחלק מן הישיבות). אמנם נראה שאף אם קראו בטעם התחתון, בכל זאת יצא העולה. והראיה לכך, ע"פ הגמרא (מגילה כג:), שלא יקרא למתורגמן יותר מפסוק אחד. וכך אף נפסק בשו"ע (או"ח קמ"ח א'), שאין הקורא רשאי לקרות למתורגמן יותר מפסוק אחד. וברמב"ם: והקורא קורא פסוק אחד בלבד, ושותק עד שיתרגם אותו המתורגמן (פי"ב מהל' תפילה ה"). אבל הקורא בנביא יכול לקרוא ג' פסוקים ברצף ורק אז להמתין למתורגמן שיתרגם, אלא אם כן אלו פסוקים מפרשיות שונות, שאז עליו לקרוא למתורגמן אחד אחד כפי הפרשיות. ולפי האמור, הרי ברור שאף בתורה יש להמתין למתורגמן בין פרשיה לפרשיה, ולכן אחרי כל דיברה יש להפסיק והעולה לתורה רק לג' הדיברות האלו - יצא. וכל זה הוא רק במקרה ועשו כן, אבל לכתחילה מנהג ישראל הוא שלא להפסיק כלל בעליות בעשרת הדיברות וכן בי"ג מדות. (קול גדול)

"לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם"

טעם לכך שמיד אחרי עשרת הדיברות שבכללן: "לא יהיה לך אלהים אחרים" שוב הזהיר הקב"ה על כך, רמזו במילה 'אתי'. שדרשו עליה חז"ל 'לא תעשון אתי' - לא תעשון בדמות שמשי המשמשין לפני במרום, והיינו דמות ארבע פנים שבמרכבה... (ע"ז מג) והנה, עד עתה לא ראו בני האדם אלא את השמש, הלבנה ואת כוכבים המשמשים במדור התחתון שנבראו לשמש את העולם התחתון. אבל עתה משראו בני ישראל את הרבבות קודש שבאו עם השיל"ת בהר סיני, ואת ארבעת הפנים שבמרכבה המשמשים את כבוד ד', יעלה על דעתם שמצוה לחלוק להם כבוד וכבודם הוא כבוד שמים - לכן שב והזהיר שנית. (אזנים לתורה)

"וישמע יתרו"

הגמרא (זבחים קטז). כותבת: 'מה שמועה שמע ובה ונתגייר', דהיינו שיתרו הגיע במטרה להתגייר. ויש לבאר כיצד משה איפשר לו להתגייר ולא חשש שהוא עושה זאת מצד התנאים הנוחים של בני"ג במדבר או הניסים הגלויים שאירעו, שהרי הגמרא (יבמות כד:): כותבת שלא קיבלו גרים בימי דוד ושלמה ולא יקבלו בימות המשיח בשעה שבני ישראל נמצאים ברומו של עולם, מחשש שהם מתגיירים רק כדי ליהנות מהעולם הזה העשיר של היהודים. ויש לומר: א. על מי שישב בכבודו של עולם כבת פרעה, לא חוששים שמתגייר מסיבות פסולות. ב. מאז שמושה ישב אצלו רצה כבר להתגייר. ג. לכן סיפר משה ליתרו את כל התלאה אשר מצאתם בדרך, ולמרות זאת לא חזר בו יתרו מכוונתו. ד. אם יודעים בוודאות שמתגייר לשם שמים, אזי תמיד מותר לקבלם. ה. טרם התחדשה ההלכה שאין מקבלים גרים. ו. לכן בא כששמע על מלחמת עמלק שנשבע בה הקב"ה שיקבל גרים מכל האומות חוץ מעמלק, להראות שהאחרים יכולים להתגייר. ז. מזה שבא לאחר הירידה שהייתה לעם ברפידים - שוב לא יחדוהו בכונות זרות. (ע"פ תשובות הקוראים לשאלה לשלחן השבת ע"ח)

לסדר את הפרשה

פנינים רשימה (שאי הפרשה 2271, פנינים ארבעה חודשי חתונה והקדמת בפרשת השבוע. כולל פנינים, קבלו האויות, אף הפסוק מהפרשה.

י. הלכות בניית מזבח

ס. ההכנות למתן תורה

ד. יתרו מייפעץ למשה שיעמיד

שופטים

ה. יתרו מגיע למחנה ישראל

ג. בקשת ישראל שמושה ידבר

ז. מתן תורה ועשרת הדיברות

" _ _ _ _ _ "

שאלה לשולחן השבת

"ויחד יתרו"

הגמרא (סנהדרין צד.) מבארת את הפסוק: "ויחד יתרו. רב ושמואל, רב אמר: שהעביר חרב חדה על בשרו. ושמואל אמר: שנעשה חדודים חדודים כל בשרו". ופירש רש"י במקום: 'חרב חדה. שמל את עצמו ונתגייר'.

ובגמרא בעבודה זרה (כז.) כתוב: 'רבי יהודה הנשיא אומר: מנין למילה בעובד כוכבים שהיא פסולה, תלמוד לומר: "ואתה את בריתי תשמור".'

ויש לבאר כיצד יכל יתרו הגוי למול את עצמו והרי המילה נעשית קודם לטבילה בגרים, ועודנו נכרי שאינו כשר למול?

הטבת השאלה הינה אלויר זיוון 2021
1010 השבת
ניגן אלויל ארבעה חודשי חתונה והקדמת בפרשת השבוע
(2271 חקירות, אמ יע"מ),
1010 ארבעה חודשי חתונה והקדמת בפרשת השבוע
הקדמת בפרשת השבוע.

העלון מוקדש לע"נ

הבחור יצחק רפאל בן ר' מאיר שמריהו יבלחט"א ת.ג.צ.ב.ה

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילה שלהם.

זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה! ניתן לתרום:

1. בהעברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271, ע"ש 'ביון'. 2. לשלוח שיק למערכת.

למונה בפרשה

יגרו

חידון א' ת'

הגשמה לכל שאלה מציאה באור המופיעה בראש השורה.

- א. המזבח היה עשוי מ___ (2)
- ב. הופיעו במעמד הר סיני
- ג. מאבנים אלו אסור לבנות את המזבח
- ד. לאחר שתי דיברות ביקש העם ממה-ה.
- ה. שם נוסף להר סיני
- ו. "___ שם ישראל נגד ההר"
- ז. מעשרת הדיברות
- ח. ד' עושה ___ לאלפים
- ט. "לא ___ הדבר אשר אתה עושה"
- י. תכונה הנדרשת מהשופטים
- כ. עשן ההר עלה כעשן ה-
ל. נראו במעמד הר סיני
- מ. מתארי בני"ב במתן התורה
- נ. מאזהרת יתרו למשה על כך שהוא שופט לבדו
- ס. השי"ת לקח את בני"ל לעם ___
- ע. היו על ההר (2)
- פ. יתרו שמע אודות עונשו של-
צ. אשת משה
- ק. אסור היה לגעת אפילו בחלק זה של ההר
- ר. דור רביעי כך קרויים, דהיינו נכדי הבנים
- ש. החודש בו ניתנה התורה (בלשון הפסוק)
- ת. "לא תעשה לך פסל וכל ___"

חידון א' ת' - הפוך

הגשמה לכל שאלה מציאה באור המופיעה בראש השורה.

- א. השי"ת הוא 'קל-___'
- ב. העם עמד על משה עד ה-
ג. קול השופר הלך והתחזק, שלא כ___ הדיוט (רש"י)
- ד. כזה ענן היה על ההר
- ה. אסור לעשות בשבת
- ו. "וירא העם ___ מרחוק"
- ז. שמו של מלך יהודה (מן ההפטרה)
- ח. אנו מצווים על בנייתו בסוף הפרשה
- ט. משה מינה שרים כדי ___ את העם
- י. המדבר בו ניתנה התורה, לישראל עם סגולה
- ך. הנך מצווה על שביתתם (6)
- ל. שופר מקרן של איל
- ם. בנו של משה
- ן. מקצועו של יתרו, לפני שהכיר את בוראו
- ס. כשנגאלו בני"ד, נשא אותם ל___ (רש"י)
- ע. כסף, ממון
- ף. אסור לעשות אלוהי-
ץ. "וגם הכהנים... יתקדשו פן ___ בהם ד'"
- ק. קול השופר היה -
ר. בנו של משה
- ש. מתארי בני"ב במתן התורה
- ת. בני"ב ראו אותם במתן התורה

ליולן טאנקלוס - עברית

כל פרשה אציא 382 מילה מציאות אונקלוס שנסתה לזכרית 8 זמנו.

"איעצך" (יח' יט') = "אמלכך". המילה העברית 'נמלך' המתארת אדם המתיעץ והשוקל בדעתו.

מן המדרש

דבר אחר, "וידבר אלקים" - זה שאמר הכתוב: "אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה", ואחרי כן: "ויאמר לאדם". למדה התורה, שאם תהיה בן תורה, לא תהא רוחך גסה לומר דבר לפני הציבור, עד שתפשט אותה בינך ובין עצמך שנים או שלושה פעמים. מעשה ברבי עקיבא שקראו החזן ברבים לקרות בספר תורה בציבור, ולא רצה לעלות. אמרו לו תלמידיו: "רבינו, לא כך למדתנו, כי היא חייך ואורך ימך" ולמה נמנעת מלעלות? אמר להם: "העבודה (לשון שבועה), לא נמנעתי לקרות אלא משום שלא סידרתי את אותה הפרשה שנים-שלושה פעמים, שאין אדם רשאי לומר דברי תורה לפני הציבור, עד שיפשט אותו שנים-שלושה פעמים בינו לבין עצמו. שכן מצינו בקדוש ברוך הוא, שהוא נותן מענה לשון לכל הבריות, והתורה גלויה לפניו ככוכב אחד. וכשבא לתת אותה לישראל, כתוב בו: "אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה" ואחרי כן: "ויאמר לאדם וגו'". וכן כתוב: "וידבר אלקים את כל הדברים האלה" - בינו לבין עצמו, ואחרי כן: "לאמר". (ע"פ מדרש תנחומא)

מילה בפרשה

התגייס לצבא המלכים.
אסיף ונועז שבגבורים.
בהר הבית הוא נראה.
סקום רתת. פחד ומורא.
המונה המזקש הינו מילה בג' איות המופיעה בפרשה,
אשר כל שורה בגייה רומט
להקשר שונה שלה.
יגכן כגיז אסר ומיפוי איותה 62
הייה זומה

הגשמה מפרסם אי"ה זאליין הזא

טמונה בפרשה

אתרו

ושפני טמוני חול

"זכור את יום השבת לקדשו"

מתי יכול האדם לעשות קידוש בליל שבת ואינו צריך לאכול אחרי קידוש כלום ורק ישתה רוב כוס ויחשב לו כקידוש במקום סעודה? ☞

"לא תחמד"

ר' משה הלוי סלובייצ'יק היה סבור שלא שייך האיסור של 'לא תחמוד' לגבי ממון, משום שאיסור 'לא תחמוד' הוא כשהאדם חומד את החפץ של השני, אך לגבי כסף, הרי אין האדם חומד את החפץ, דהיינו את השטר עצמו, אלא רק את השווי של הכסף, ואם כן מה שייך בזה 'לא תחמוד'?! אמנם, כשחזר על הדברים באזני הגרי"ז, לא הסכים עמו וסבר שגם בכסף שייך 'לא תחמוד'.

שעשועי דאורייתא

"ויהי קלת וברקים"

באלו מקומות נוספים מוזכרים ברקים (לא כשם אדס) בתנ"ך? (עוד 1 בתורה)

מצאו נא בפרשה:

- שתי זוגות של 3 מילים רצופות הנזכרות פעמיים בדברות.
- את שמותיהן של 10 פרשות בתורה.
- שם של שכונה בירושלים.
- אות המופיעה פעמיים ברציפות. (שש תשובות)
- אחד מסימני ליל הסדר.

"זיכרון" סימן

זיכרון אורחא ורמיזא זכירא מספר פסוקי הפרשה

בפרשה כתוב: "וישמעו יתרו כהן מדין", וגם: "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים", וגם: "הכהנים הניגשים" בפרשת יתרו ישנם 75 פסוקים, ואפשר לזכור זאת ע"י זכירת המילה:

"כהן" = בגימטריא = 75

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לשבוע שעבר: שנת השמיטה רמוזה בתפילת שמונה עשרה: גאולה היא הברכה השביעית כי ניגאל במוצאי שמיטה. (מגילה יז): **לסדר את הפרשה** - "הר סיני". **חידון א' ת'** - אדמה אבנים, ברקים, גזית, דבר אתה עמנו, הר חורב, ויחן, זכור את, חסד, טוב, יראי אלוקים, כבשן, לפידים, ממלכת כהנים, נבול תבול, סגולה, עשן ערפל, פרעה, ציפורה, קצהו, ריבעים, שלישי, תמונה. **חידון א' ת' הפור** - קנא, הערב, מנהג, כבד, מלאכה, וינועו ויעמדו, אחז, מזבח, לשפוט, סיני, בנך בתך עבדך אמתך בהמתך גרך, יובל, גרשום, כהן מדין, רעמסס, בצע, כסף, יפרוץ, חזק, אליעזר, גוי קדוש, קולות. **שעשועי דאורייתא** - בהאזינו: "שנתי ברק חרבי". בשמואל ב': "ברק ויהמם". בירמיה: "ברקים למטר עשה" (פעמיים). ביחזקאל: "ומן האש יוצא ברק", "למען היה לה ברק", "עשויה לברק", "להכיל למען ברק". נחום: "כלפידים כברקים ירוצצו:", "ולהב חרב וברק". חבקוק: "לנגה ברק חניתך". זכריה: "ויצא כברק חצו". תהלים: "וברקים רב ויהמם", "האירו ברקים תבל", "האירו ברקו תבל", "ברקים למטר עשה", "ברוק ברק ותפיצם". איוב: "ויצא מגוה וברק ממורתו", "התשלח ברקים וילכו". דניאל: "ופניו כמראה ברק". 1. "אנכי ד' אלוקיך", "את יום השבת". 2. וירא, ויצא, וישלח, וישב, תשא, ויקרא, בהר, במדבר, הדברים, וילך. 3. "לבית יעקב". 4. ההר, הייתי, ותחללה, ומחרת, יעננו, ששת. 5. ברך. **מילה בפרשה בשלח** - גבר. "אדם פשוט ורגיל" - אדם=איש=גבר, "ניצח עם תרגיל" - ניצח=גבר, "את העשיר הגדול" - את הגביר, "ולכן זכה בתרנגול" - תרנגול=גבר. **טמונות בפרשה** - 1. "נעשה צוארו כעמוד של שיש" (רש"י יח, ד) 'על עמוד של אבן' (רש"י כו, 2). "ירה יירה" (יט, יג) "לא תרצח" (כ, יג). 3. שדה התעופה 'היתרו' ללא האות ה' נשאר 'יתרו'. 4. "לא תעשה כל מלאכה" (כז, 5). "כפה עליהן הר כגיגית" (רש"י יט, יז). 6. "כנפי נשרים" (יט, ד). 7. "וישב... לשפוט" (יח, יג) "ושפטו את העם" (יח, כב). 8. 'בקדרה אשר בשלו בה נתבשלו' (רש"י יח, יא). 9. "וישמע יתרו" (יח, א). 10. "שונאי בצע" (יח, כא) "לא תגנב" (כ, יג). 11. "הוא חונה שם" (יח, ה) "ויחן שם ישראל" (יט, ב). 12. "ציפור" - "ציפורה" (יח, ב). 13. "כהן מדין" (יח, א) "הכהנים" (יט, כב) "והכהנים" (כ, כד) "ממלכת כהנים" (יט, ו). 14. "ערפל" (כ, יח). 15. "לא תגע בו יד" (יט, יג). 16. "לא תחמד" (כ, ד). 17. "שונאי בצע" (יח, כא) 18. ? - תמונה ללא פתרון, תחשבו! ☞ 19. "וכבסו שמלותם" (יט, 20). "מזבח אדמה" (כ, כא). 21. "לא תגנב" (כ, יג) **טמונות בהפטר** - 1. "השמון לב העם" (ו, 2). "כנפים" (ו, ב). 3. "במלקחים" (ו, 1). 4. "כי ילד ילד לנו בן נתן לנו" (ט, ה) **שאלה לשלחן השבת שמות** - שאלנו: מדוע לא נאמר למשה אף להשליך את מטתו בדומה לדין הר הבית? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. במדבר שכל טוב מבואר שמשה לא נשא את המטה שם כי אם בדרך נס ועיניו ש"ש. 2. מקל רגיל אסור אבל מטה זקנים המכובד אפשרי. (שבות יעקב ח"ג). 3. ידע משה שזהו מטה המיוחד לאותות. 4. בצנעא מותר. (ביאור אש). 5. התבטל המטה כלפי השם המפורש שהיה חזק בו. 6. באמת הסיר אף את מטתו, והקב"ה הזמין לו מקל אחר כעין מקל השקד של ירמיהו. (שפ"א ליקוטים) וכן כתב הריטב"א על ההגדה שהזמין לו הקב"ה מטה מן השמים. 7. יש הבדל בין הר הבית להר סיני. 8. מזה שנאמר לו רק להשיל את נעליו הסיק משה שעליו להישאר עם מטתו.

כפתח השנה השמינית להוצאת העלון, נוספה לפותרי החידות האפשרות להשתתף בהגרלה חודשית נושאת פרסים. ההשתתפות למנויי העלון ולמנציחים בלבד. המנויים שישתתפו יקבלו מספר מנוי אישי, שישמש לכל הגרלות. ההצטרפות למשפחת המנויים התומכים ע"י השתתפות בהוצאות העריכה וההפצה של העלון. (עלות סמלית של 70 ₪ לחצי שנה (כ2 שקל לעלון), או 120 ₪ לשנה). הקדשה בעלות 250 מזכה במנוי לשנה בחינם. המנויים נהנים גם מקבלה מוקדמת של העלון מדי שבוע ישירות למייל. החידות והמדורים המזכים את שולחי התשובות בהשתתפות בהגרלה מסומנים בסימן: ☞. כמו כן, כל רעיון (חדש) לחידה או לתמונה תזכה בהשתתפות בהגרלה. ישנה אפשרות לקבל קבלה ע"פ סעיף 46 - על התשובות להתקבל במערכת עד ל"ח אדר.

העלון מגיע מדי שבוע לעשרות אלפי משפחות וילדים, המשתמשים בו בשולחן השבת. מעוניינים להקדיש את העלון לכל מטרה? צרו קשר עם המערכת, או טלפנו: 052-766-5775

© כל הזכויות שמורות לאהרן בייין.
ניתן לשלוח תגובות רעיונות והערות למערכת:
קויפמן 17 ירושלים - temunabaparashah@gmail.com

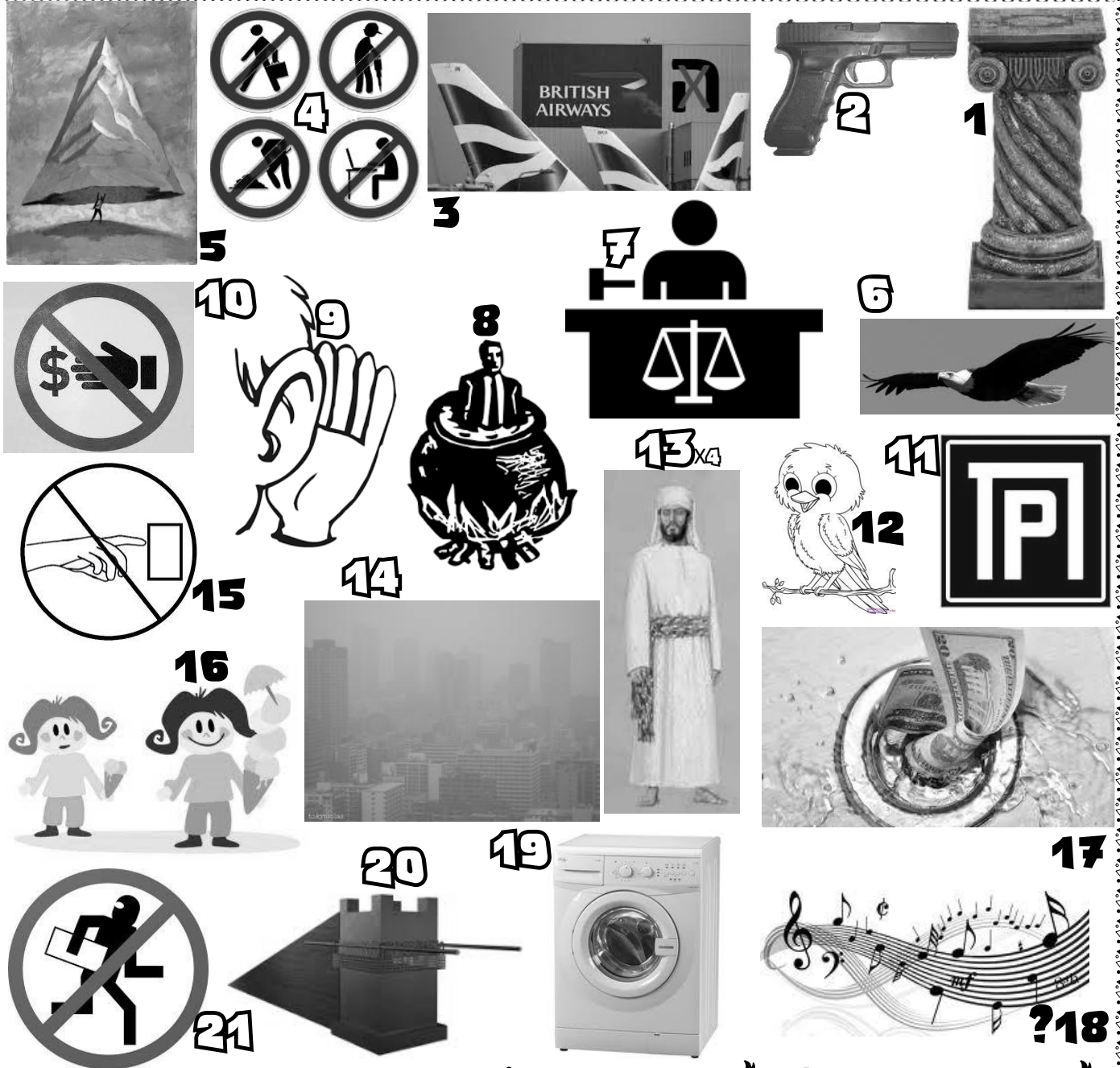
למונות בפרשה

יתרו

מקרא רמת קוש: הגדל קשה

לאחר ביון

זהו אידון משפט המשיגי את המונות הרוחניות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירושי רש"י. (תוכלו להנזיל את המונות בדף המצורף) אדגיש, כי אין הכוונה להמשיג את הפסוקים בלבד, אלא רק בדרך רחב וכללית. (המונח לזינון צאת ארבעים) אשמח לקבל רעיונות, איציקים והערות: temunabaparashah@gmail.com כמו"כ להצטרפות לרשימת התפוצה והקדשות נאן לשלוח בקשה למייל הניח

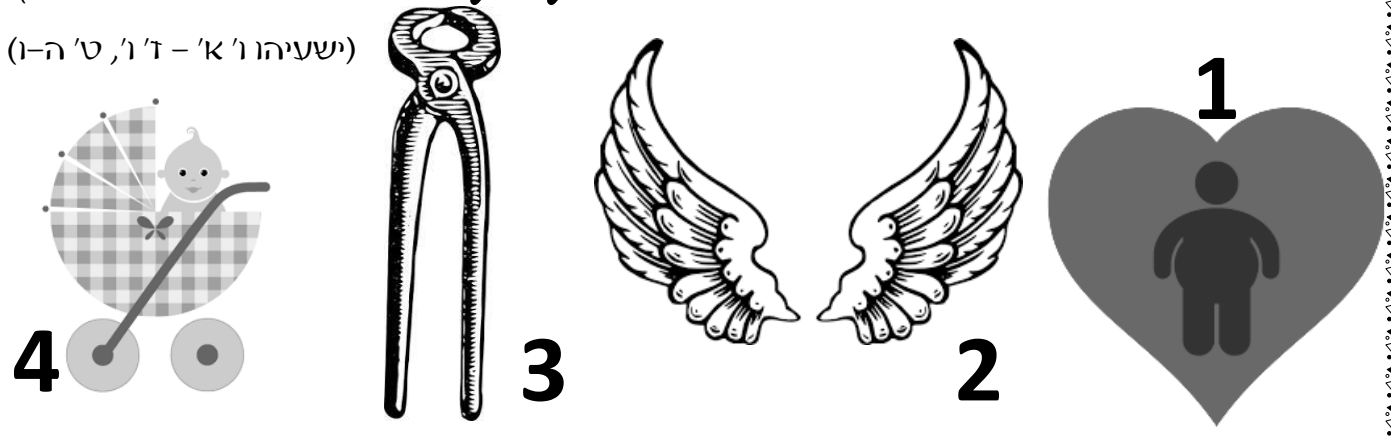

למונות בהפטרה

הפטרת יתרו

בשנת מות המלך

(ישעיהו ו' א' - ד' ו', ט' ה-ו)

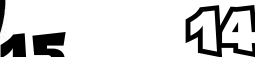
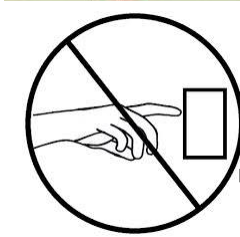
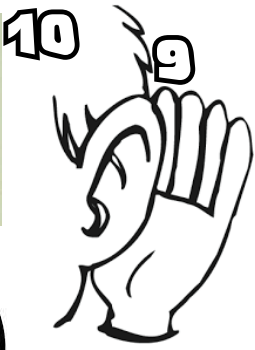
למונות בפרשה

יתרו

מקרא רמת קוש: הגדל קשה

לאחר ביון

זהו אידון משפט המשיגי את המונות הרוחניות על פסוקים והוסיגים מהפרשה ומפירושי רש"י. (תוכלו להנזא גשובוג בדף המזורה)
באגיש, כי אין הכוונה להמשיג את הפסוקים בלא, אלא בק בדרך רחב וכפל לשון. (מהחלף לזיין צאק אובדים)
אמה אקב ראינו, איצוקים והמרוג: temunabaparashah@gmail.com כמו"כ להצטרפות רשימת התפוצה והקדישות ניגן לשאלו בקשה אמילו הניו

בשנת מות המלך

הפטרית יתרו

למונות בהפטרה

(ישעיהו ו' א' - ד' ו', ט' ה-ו)

4

3

2

1